

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (061) 239-96-29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

20.06.2023 року

Старший слідчий третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі, капітан Державного бюро розслідувань Маржановський Роман Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000305 від 10.08.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст.111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Зінов'єву Миколі Миколайовичу громадянину України, 11.01.1958 року народження, уродженцю м. Кяхта, республіка Бурятія, стрільцю 4 розряду Стрілецької Команди «станції Миколаїв» по охороні об'єктів та вантажів Виробничого підрозділу «Херсонський загін воєнізованої охорони» регіональної філії «Одеська залізниця» АТ «Укрзалізниця», раніше не судимому, зареєстрованому та проживаючому за адресою: м. Херсон, вул. Полтавська, 89, кв. 30,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у колабораційній діяльності, тобто у

публічних закликах до проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до наказу № 06 - ОС від 08.01.2019 Зінов'єва Миколу Миколайовича призначено на посаду стрільця 4 розряду Стрілецької Команди «станції Миколаїв» по охороні об'єктів та вантажів Виробничого підрозділу «Херсонський загін воєнізованої охорони» регіональної філії «Одеська залізниця» АТ «Укрзалізниця».

Згідно ст. 4 Положення (далі - Положення) про відомчу воєнізовану охорону на залізничному транспорті, затвердженого постановою КМУ від 11.01.1994 № 7 (в редакції постанови КМУ від 10.01.2021 № 1205) «Про затвердження Положення про відомчу воєнізовану охорону акціонерного товариства «Українська залізниця» відомча охорона відповідно до покладених на неї завдань здійснює профілактичні заходи, спрямовані на запобігання крадіжкам вантажів, матеріальних цінностей; проводить затримання розкрадачів вантажів, матеріальних цінностей; здійснює пожежно-профілактичні заходи та контроль за виконанням установлених вимог пожежної безпеки;

Також ст. 4 Положення визначено, що на період воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», воєнізований склад відомчої охорони може залучатися до виконання загальнодержавних, воєнних і спеціальних заходів, супроводження та охорони рухомого складу, охорони об'єктів інфраструктури, що здійснюються з метою протидії воєнним загрозам, а також для надання допомоги у захисті населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій із застосуванням військової зброї відповідно до законодавства.

Статтею 5 Положення регламентовано права працівників відомчої охорони.

Так, працівники відомчої охорони мають право: вимагати від працівників залізничного транспорту та інших осіб дотримання правил пропускового режиму і пожежної безпеки на об'єктах залізничного транспорту; згідно із законодавством розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення, затримувати та передавати правопорушників до правоохоронних органів, проводити особистий огляд і огляд речей;

Так, на Зінов'єва М.М., окрім прав та обов'язків, визначених у Положенні, у відповідності до робочої інструкції стрільця 4 розряду Стрілецької Команди «станції Миколаїв» по охороні об'єктів та вантажів Виробничого підрозділу «Херсонський загін воєнізованої охорони» регіональної філії «Одеська залізниця» АТ «Укрзалізниця» покладено обов'язки з виявлення крадіжок, затримання осіб, що розкрадають вантажі, конвоювання останніх до вартового приміщення; з утримання у справному стані вогнепальної зброї та спеціальних засобів, застосування їх у відповідності

чинного законодавства; виконання заходів з попередження, виявлення та припинення можливих терористичних проявів, здійснення профілактичних заходів, спрямованих на запобігання крадіжок вантажів, матеріальних цінностей та майна залізничних структурних підрозділів.

Таким чином, Зінов'єв М.М. відповідно до покладених на нього службових обов'язків та відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» є працівником правоохоронного органу.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Відповідно до статті 1 Резолюції 3314 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року (далі – Резолюція 3314, однією з мов підписання Резолюції): «Применение вооруженной силы государством первым в нарушение Устава является prima facie свидетельством акта агрессии».

Відповідно до статті 3 вищевказаної Резолюції 3314: «Любое из следующих действий, независимо от объявления войны, с учетом и в соответствии с положениями статьи 2, будет квалифицироваться в качестве акта агрессии:

а) вторжение или нападение вооруженных сил государства на территорию другого государства или любая военная оккупация, какой бы временный характер она ни носила, являющаяся результатом такого вторжения или нападения, или любая аннексия с применением силы, территории другого государства или части ее;

б) бомбардировка вооруженными силами государства территории другого государства или применение любого оружия государством против территории другого государства;

с) блокада портов или берегов государства вооруженными силами другого государства;

д) нападение вооруженными силами государства на сухопутные, морские или воздушные силы, или морские и воздушные флоты другого государства;

е) применение вооруженных сил одного государства, находящихся на территории другого государства по соглашению с принимающим государством, в нарушение условий, предусмотренных в соглашении, или любое продолжение их пребывания на такой территории по прекращению действия соглашения;

ф) действие государства, позволяющего, чтобы его территория, которую оно предоставило в распоряжение другого государства, использовалась этим другим государством для совершения акта агрессии против третьего государства;

г) засылка государством или от имени государства вооруженных банд, групп, иррегулярных сил или наемников, которые осуществляют акты применения вооруженной силы против другого государства, носящие столь серьезный характер, что это равносильно перечисленным выше актам, или его значительное участие в них».

Відповідно до статті 42 Гаазької Конвенції Про Закони і звичаї Сухопутної Війни від 18.10.1907 року (далі – Гаазька Конвенція, 1907, однією з мов підписання Конвенції): «Территория признается занятою, если она действительно находится во власти неприятельской армии. Занятие распространяется лишь на те области, где эта власть установлена и в состоянии проявлять свою деятельность».

Отже, з урахуванням вищевикладених норм міжнародного гуманітарного права на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії РФ при наступних обставинах.

24.02.2022 близько 05 год. 15 хв. збройними силами РФ нанесено ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також введено на територію суверенної держави війська країни-агресора. У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 введено воєнний стан строком на 30 днів. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ. Згідно з Указом Президента № 133/2022 від 14.03.2022 - строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента № 259/2022 від 18.04.2022 - строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 21.04.2022 № 2212-ІХ.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

Крім того, невідновленими представниками збройних сил та спецорганів російської федерації, які 03.03.2022 незаконно вторглись у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили її окупацію, згідно положень Гаазької Конвенції, 1907, вчиняються дії по усуненню законних органів влади, що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі тимчасово окупована територія) це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», станом з 01.03.2022 по 11.11.2022 Херсонська міська територіальна громада включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

15 липня 2022 року Центральною виборчою комісією України прийнято Постанову № 82 від «Про неприпустимість організації підготовки та проведення на тимчасово окупованих територіях України псевдо референдумів» відповідно до якої проведення будь-яких виборів та референдумів в умовах воєнного стану прямо заборонено частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану». Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України та Законом України «Про всеукраїнський референдум».

За змістом статей 1, 2, частини першої статті 17 Конституції України Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою

державою; суверенітет України поширюється на всю її територію; складовою державного суверенітету є цілісність і недоторканність території України в межах існуючих кордонів; захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішою функцією держави, справою всього Українського народу.

Згідно зі статтею 132 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Зазначені конституційні принципи організації територіального устрою обумовлені формою державного устрою України як унітарної держави, закріпленою статтею 2 Основного Закону держави.

Призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених указаною статтею Конституції України, належить до повноважень Верховної Ради України (пункт 2 частини першої статті 85 Основного Закону України).

Крім цього, Верховна Рада України не ухвалювала жодних рішень щодо призначення всеукраїнського референдуму стосовно будь-яких питань про зміну території України.

Згідно із ст. 1 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум є формою безпосередньої демократії в Україні, способом здійснення влади безпосередньо Українським народом, що полягає у прийнятті (затвердженні) громадянами України рішень шляхом голосування у випадках і порядку, встановлених Конституцією України та цим Законом.

Відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум щодо зміни території України - це форма прийняття громадянами України, які мають право голосу, рішення щодо затвердження прийнятого Верховною Радою України закону про ратифікацію міжнародного договору про зміну території України. Призначення всеукраїнського референдуму щодо зміни території України здійснюється постановою Верховної Ради України.

Згідно із ч. 1 ст. 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих місцевостей призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється. Після окупації Херсонської міської територіальної громади представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль над суспільним життям на цій території України та узурповані всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, впровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування

населення, застосування фізичного та психологічного впливу окремих категорій та верств населення, в тому числі незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, в період березня-квітня 2022 року, представники збройних формувань рф всупереч порядку, встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської міської територіальної громади цілеспрямовано створили підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - так звану «Військово-цивільну адміністрацію Херсонської області», в яку входили органи і структури, Функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники контрольованих російською федерацією самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних та комунальних підприємств, установ, організацій на тимчасово окупованій частині Херсонської міської територіальної громади та мали за мету інтеграцію і подальше незаконне включення захопленої частини суверенної України до складу російської федерації.

Переслідуючи кінцеву мету окупації Херсонської області, приєднанням частини території України, а саме Херсонської області до рф, голова так званої «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області» на виконання вимог військово-політичного керівництва у порушення порядку, встановленого Конституцією України, у вересні 2022 року (більш точна дата досудовим розслідуванням не встановлена), як посадова особа окупаційного органу влади держави-агресора публічно проголосив про проведення з 23 по 27 вересня 2022 року незаконного референдуму з питань входження до складу рф тимчасово окупованої території Херсонської області.

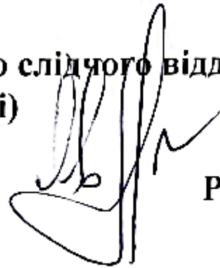
У подальшому, представниками окупаційної влади держави-агресора (на цей час невстановлені органом досудового розслідування особами) з метою підтримання тимчасової окупації Херсонської області та легітимізування перебування військових рф на території України, організовано проведення незаконного референдуму на території м Херсона.

Так, Зінов'єв М.М., будучи працівником правоохоронного органу, маючи достатній рівень освіти та життєвого досвіду, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, об'єктивно розуміючи зміст загальновідомих подій про те, що збройні формування російської федерації, шляхом вчинення воєнного нападу 24.02.2022 захопили місто Херсон, прийняв пропозицію окупаційної влади на співпрацю і працевлаштувався охоронцем до так званого «государственного унитарного

предприятия Херсонская железная дорога», яке було підконтрольне представникам окупаційної адміністрації держави-агресора, 23 вересня 2022 року, перебуваючи в тимчасово окупованому м. Херсоні, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, з метою завдання шкоди Україні, підтримуючи агресію російської федерації на території України, здійснив публічні заклики до проведення незаконного референдуму на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме приєднання тимчасово окупованої військами рф території Херсонської області до складу російської федерації, шляхом надання інтерв'ю російсько-пропагандистському телеканалу «Таврія».

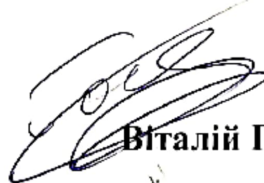
Таким чином, Зінов'єв Микола Миколайович, 11.01.1958 року народження, підозрюється у публічних закликах до проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий Третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
ТУ ДБР у м. Мелітополі
капітан ДБР

Роман Віталійович Маржановський

П О Г О Д Ж У Ю
Прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Віталій Геннадійович Гончаров

Одночасно підозрюваному роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;